

1. Yadayim 3:5

The Song of Songs and Kohelet (Ecclesiastes) defile the hands. Rabbi Judah says: the Song of Songs defiles the hands, but there is a dispute about Kohelet. Rabbi Yose says: Kohelet does not defile the hands, but there is a dispute about the Song of Songs. Rabbi Shimon says: [the ruling about] Kohelet is one of the leniencies of Bet Shammai and one of the stringencies of Bet Hillel. Rabbi Shimon ben Azzai said: I have received a tradition from the seventy-two elders on the day when they appointed Rabbi Elazar ben Azariah head of the academy that the Song of Songs and Kohelet defile the hands. Rabbi Akiba said: Far be it! No man in Israel disputed that the Song of Songs [saying] that it does not defile the hands. For the whole world is not as worthy as the day on which the Song of Songs was given to Israel; for all the writings are holy but the Song of Songs is the holy of holies.

2. Avot D'Rabbi Natan 6:2

(2) What were Akiva's beginnings? It is said: Up to the age of forty, he had not yet studied a thing. One time, while standing by the mouth of a well in Lydda, he inquired, "Who hollowed out this stone?" and was told, "Akiva, haven't you read that 'water wears away stone' (Job 14:19)? - it was water falling upon it constantly, day after day." At that, Rabbi Akiva asked himself: Is my mind harder than this stone? I will go and study at least one section of Torah. He went directly to a schoolhouse, and he and his son began reading from a child's tablet. Rabbi Akiva took hold of one end of the tablet, and his son of the other end. The teacher wrote down alef and bet for him, and he learned them; alef to tav, and he learned them; the book of Leviticus, and he learned it. He went on studying until he learned the whole Torah. Then he went and sat before Rabbi Eliezer and Rabbi Joshua. "My masters," he said, "reveal the sense of Mishnah to me." When they told him one halakhah, he went off to reason with himself. This alef, he wondered, what was it written for? That bet - what was it written for? This teaching - what was it uttered for? He kept coming back, kept inquiring of Rabbi Eliezer and Rabbi Joshua, until he reduced his teachers to silence.

1. ידיים גיה

כל כתבי הקדש מטמאין את הידיים. שיר השירים וקהלת מטמאין את הידיים. רבי יהודה אומר, שיר השירים מטמא את הידיים, וקהלת מחלקת. רבי יוסי אומר, קהלת אינו מטמא את הידיים ושיר השירים מחלקת. רבי שמעון אומר, קהלת מקלית בית שמאי ומחמירי בית הלל. אמר רבי שמעון בן עזאי, מקבל אני מפי שבעים ושנים זקן, ביאם שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה בשיבה, ששיר השירים וקהלת מטמאין את הידיים. אמר רבי עקיבא, חס ושלום, לא נחלק אדם מישראל על שיר השירים שלא תטמא את הידיים, שאין כל העולם כלו כדאי כיום שנתן בו שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קדש, ושיר השירים קדש קדשים.

2. אבות דרבי נתן ו:ב

. מה היה תחלתו של רבי עקיבא. אמר בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום. פעם אחת היה עומד על פי הבאר אמר מי חקק אבן זו אמרו לא המים שתדיר [נופלים] עליה בכל יום אמרו [לן] עקיבא אי אתה קורא אבנים שחקו מים. מיד היה רבי עקיבא דן קל וחומר בעצמו מה רך פסל את הקשה דברי תורה שקשה כברזל על אחת כמה וכמה שיחקקו את לבי שהוא בשר ודם. מיד חזר ללמוד תורה. הלך הוא ובנו וישבו אצל מלמדי תינוקות א"ל רבי למדני תורה אחז רבי עקיבא בראש הלוח ובנו בראש הלוח כתב לו אלף בית ולמדה. (אלף תיו ולמדה תורת כהנים ולמדה). היה לומד והולך עד שלמד כל התורה כולה הלך וישב לפני רבי אליעזר ולפני ר' יהושע אמר להם רבותי פתחו לי טעם משנה כיון שאמר לו הלכה אחת הלך וישב לו בינו לבין עצמו אמר (אלף זו למה נכתבה בית זו למה נכתבה) דבר זה למה נאמר חזר ושאלן והעמידן בדברים.

3. Beresheit Rabbah 24:7

Rabbi Tanchuma said in the name of Rabbi Eliezer and Rabbi Menachem in the name of Rav said... Ben Azzai said: "These are the generations of Adam" is a great principle in the Torah. Rabbi Akiva said: This is a great principle of the Torah: "You shall love your neighbor as yourself" (Lev. 19:18). Thus, one should not say, "Since I am scorned, I should scorn my fellow as well; since I have been cursed, I will curse my fellow as well." Rabbi Tanchumah said, if you act thus, realize who it is that you are willing to have humiliated - "the one who was made in the likeness of God." Rabbi Tanchuma says, "If you do so, you should know who are you scorning — 'in the likeness of God He created him.'"

4. Ketubot 62b

The Gemara further relates: **Rabbi Akiva was the shepherd of ben Kalba Savua**, one of the wealthy residents of Jerusalem. The daughter of Ben Kalba Savua **saw that he was humble and refined. She said to him: If I betroth myself to you, will you go to the study hall to learn Torah? He said to her: Yes. She became betrothed to him privately and sent him off to study. Her father heard this and became angry. He removed her from his house and took a vow prohibiting her from benefiting from his property. Rabbi Akiva went and sat for twelve years in the study hall. When he came back to his house he brought twelve thousand students with him, and as he approached he heard an old man saying to his wife: For how long will you lead the life of a widow of a living man, living alone while your husband is in another place? She said to him: If he would listen to me, he would sit and study for another twelve years. When Rabbi Akiva heard this he said: I have permission to do this. He went back and sat for another twelve years in the study hall. When he came back he brought twenty-four thousand students with him. His wife heard and went out toward him to greet him. Her neighbors said: Borrow some clothes and wear them, as your current apparel is not appropriate to meet an important person. She said to them: "A righteous man understands the life of his beast" (Proverbs 12:10). When she came to him she fell on her face and kissed his feet. His attendants pushed her away as they did not know who she was, and he said to them: Leave her alone, as my Torah knowledge and yours is actually hers. In the meantime her father heard that a**

3. בראשית רבה כ"ד:ז

רבי תנחומא בשם רבי אלעזר ורבי מנחם בשם רב אמר כל האמניות אדם הראשון למדם, מאי טעמיה (ישעיה מד, יא: (וְהָרַשִׁים הָמָּה מֵאָדָם, מֵאָדָם הראשון. רבנן אמרין אפלו סרגולו של ספר, אדם הראשון למדו, שנאמר (בראשית ה, א: (זֶה סֵפֶר, הוא וסרגולו). בראשית ה, א: (בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם, הַדָּא מְסִיעָא לֵהֵיבָא דְאִמְרַי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה שְׁלֹשׁ פְּלָאִים נַעֲשׂוּ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, בּוֹ בְּיוֹם נִבְרָאוּ, בּוֹ בְּיוֹם שְׁמִשּׁוֹ, בּוֹ בְּיוֹם הוֹצִיאוּ תוֹלְדוֹת. בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה כָּלל גְּדוֹל בְּתוֹרָה, רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר (ויקרא יט, יח: (וְאֶהְבֶּתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ, זֶה כָּלל גְּדוֹל בְּתוֹרָה, שְׁלֹא תֹאמַר הוֹאִיל וְנִתְבַּצְּיָתִי יִתְבַּצֵּה חֲבֵרִי עִמִּי, הוֹאִיל וְנִתְקַלְלָתִי יִתְקַלֵּל חֲבֵרִי עִמִּי. אָמַר רַבִּי תַנְחוּמָא אִם עֲשִׂיתָ כֵּן דַּע לְמִי אַתָּה מְבַצֵּה בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עֲשֵׂה אוֹתוֹ.

4. כתובות סב:ב

ר"ע רעיא דבן כלבא שבוע הוה חזיתיה ברתייה דהוה צניע ומעלי אמרה ליה אי מקדשנא לך אזלת לבי רב אמר לה אין איקדשא ליה בצינעה ושדרתייה שמע אבוא אפקה מביתיה אדרה הנאה מנכסיה אזיל יתיב תרי סרי שנין בבי רב כי אתא אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי שמעיה לההוא סבא דקאמר לה עד כמה קא מדברת אלמנות חיים אמרה ליה אי לידי ציית יתיב תרי סרי שני אחריני אמר ברשות קא עבידנא הדר אזיל ויתיב תרי סרי שני אחריני בבי רב כי אתא אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי שמעה דביתהו הות קא נפקא לאפיה אמרו לה שיבבתא שאילי מאני לבוש ואיכסאי אמרה להו (משלי יב, י) יודע צדיק נפש בהמתו כי מטיא לגביה נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה הוה קא מדחפי לה שמעיה אמר להו שבקוה שלי ושלכם שלה הוא שמע אבוא דאתא גברא רבה למתא אמר איזיל לגביה אפשר דמפר נדראי אתא לגביה א"ל אדעתא דגברא רבה מי נדרת א"ל אפילו פרק אחד

great man came to the town. He said: I will go to him. Maybe he will nullify my vow and I will be able to support my daughter. He came to him to ask about nullifying his vow, and Rabbi Akiva said to him: Did you vow thinking that this Akiva would become a great man? He said to him: If I had believed he would know even one chapter or even one *halakha* I would not have been so harsh. He said to him: I am he. Ben Kalba Savua fell on his face and kissed his feet and gave him half of his money.

5. Brachot 60b

Rav Huna said that Rav said that Rabbi Meir said; and so it was taught in a *baraita* in the name of Rabbi Akiva: One must always accustom oneself to say: Everything that God does, He does for the best. The Gemara relates: Like this incident, when Rabbi Akiva was walking along the road and came to a certain city, he inquired about lodging and they did not give him any. He said: Everything that God does, He does for the best. He went and slept in a field, and he had with him a rooster, a donkey and a candle. A gust of wind came and extinguished the candle; a cat came and ate the rooster; and a lion came and ate the donkey. He said: Everything that God does, He does for the best. That night, an army came and took the city into captivity. It turned out that Rabbi Akiva alone, who was not in the city and had no lit candle, noisy rooster or donkey to give away his location, was saved. He said to them: Didn't I tell you? Everything that God does...

6. Makkot 24b

The Gemara relates another incident involving those Sages. On another occasion they were ascending to Jerusalem after the destruction of the Temple. When they arrived at Mount Scopus and saw the site of the Temple, they rent their garments in mourning, in keeping with halakhic practice. When they arrived at the Temple Mount, they saw a fox that emerged from the site of the Holy of Holies. They began weeping, and Rabbi Akiva was laughing. They said to him: For what reason are you laughing? Rabbi Akiva said to them: For what reason are you weeping? They said to him: This is the place concerning which it is written: "And the non-priest who approaches shall die" (Numbers 1:51), and now foxes walk in it; and shall we not weep? Rabbi Akiva said to them: That is why I am laughing, as it is written, when God revealed the future to the prophet Isaiah: "And I will take to Me faithful witnesses to attest: Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah" (Isaiah 8:2). Now what is the connection

ואפי' הלכה אחת אמר ליה אנא הוא
נפל על אפיה ונשקיה על כרעיה
ויהיב ליה פלגא ממוניה

5. ברכות ס:ב

אמר רב הונא אמר רב משום רבי
מאיר וכן תנא משמיה דר' עקיבא
לעולם יהא אדם רגיל לומר כל
דעביד רחמנא לטב עביד כי הא
דרכי עקיבא דהוה קאזיל באורחא
מטא לההיא מתא בעא אושפיזא
לא יהיב ליה אמר כל דעביד
רחמנא לטב אזל ובת בדברא והוה
בהדיה תרנגולא וחמרא ושרגא
אתא זיקא כבייה לשרגא אתא
שונרא אכליה לתרנגולא אתא
אריה אכליה לחמרא אמר כל
דעביד רחמנא לטב ביה בליליא
אתא גייסא שבייה למתא אמר להו
לאו אמרי לכו כל מה שעושה
הקדוש ברוך הוא

6. מכות כד:ב

שוב פעם אחת היו עולין לירושלים
כיון שהגיעו להר הצופים קרעו
בגדיהם כיון שהגיעו להר הבית
ראו שועל שיצא מבית קדשי
הקדשים התחילו הן בוכין ור"ע
מצחק אמרו לו מפני מה אתה
מצחק אמר להם מפני מה אתם
בוכים אמרו לו מקום שכתוב בו
(במדבר א, נא) והזר הקרב יומת
ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה
אמר להן לכך אני מצחק דכתיב
(ישעיהו ח, ב) ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן ואת
זכריה בן יברכיהו וכי מה ענין
אוריה אצל זכריה אוריה במקדש
ראשון וזכריה במקדש שני אלא
תלה הכתוב נבואתו של זכריה

between Uriah and Zechariah? He clarifies the difficulty: **Uriah** prophesied **during the First Temple** period, **and Zechariah** prophesied **during the Second Temple** period, as he was among those who returned to Zion from Babylonia. **Rather, the verse established that fulfillment of the prophecy of Zechariah is dependent on fulfillment of the prophecy of Uriah.** In the prophecy of **Uriah it is written: "Therefore, for your sake Zion shall be plowed as a field, and Jerusalem shall become rubble, and the Temple Mount as the high places of a forest"** (Micah 3:12), where foxes are found. There is a rabbinic tradition that this was prophesied by Uriah. **In the prophecy of Zechariah it is written: "There shall yet be elderly men and elderly women sitting in the streets of Jerusalem"** (Zechariah 8:4). **Until the prophecy of Uriah with regard to the destruction of the city was fulfilled I was afraid that the prophecy of Zechariah would not be fulfilled,** as the two prophecies are linked. **Now that the prophecy of Uriah was fulfilled, it is evident that the prophecy of Zechariah remains valid.** The Gemara adds: The Sages **said to him, employing this formulation: Akiva, you have comforted us; Akiva, you have comforted us.**

בנבואתו של אוריה באוריה כתיב (מיכה ג, יב) לכן בגללכם ציון שדה תחרש [וגו'] בזכריה כתיב (זכריה ח, ד) עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת בלשון הזה אמרו לו עקיבא ניחמתנו עקיבא ניחמתנו:

7. Bava Metzia 62a

Two people are travelling along the way, and one of them has in his possession a flask of water. If both drink from it, they will both die. However, if only one of them drinks, he will be able to make it out of the desert. Ben Petura expounded, "It is better that both should drink and die than that one should witness the death of his fellow." Then Rabbi Akiva came and taught, "'Your brother shall live with you' (Vayikra 25:36) — your life comes first, before the life of your friend.

7. בבא מציעא סב:א

ורבי יוחנן האי וחי אחריך עמך (ויקרא כה, לו) (מאי עביד ליה מבעי ליה לכדתניא שנים שהיו מהלכין בדרך וביד אחד מהן קיתון של מים אם שותין שניהם מתים ואם שותה אחד מהן מגיע לשוב דרש בן פטורה מוטב שישתו שניהם וימותו ואל יראה אחד מהם במיתתו של חברו עד שבא ר' עקיבא ולימד וחי אחריך עמך חייך קודמים לחיי חברך

8. Berachot 61b

We learned in our mishna the explanation of the verse: **"And you shall love the Lord your God with all your heart and all your soul and all your might"** (Deuteronomy 6:5). This was elaborated upon when **it was taught in a baraita: Rabbi Eliezer says: If it is stated: "With all your soul," why does it state: "With all your might"? Conversely, if it stated: "With all your might," why does it state: "With all your soul"? Rather, this means that if one's body is dearer to him than his property, therefore it is stated: "With all your soul"; one must give his soul in sanctification of God.**

8. ברכות סא:ב

ואהבת את יי' אלהיך: תניא ר' אליעזר אומר אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך אלא אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו לך נאמר בכל נפשך ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו לך נאמר בכל מאדך רבי עקיבא אומר בכל נפשך אפילו נוטל את נפשך תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קהלות ברבים

And if one's money is dearer to him than his body, therefore it is stated: "With all your might"; with all your assets. Rabbi Akiva says: "With all your soul" means: Even if God takes your soul. The Gemara relates at length how Rabbi Akiva fulfilled these directives. **The Sages taught: One time, after the bar Kokheva rebellion, the evil empire of Rome decreed that Israel may not engage in the study and practice of Torah. Pappos ben Yehuda came and found Rabbi Akiva, who was convening assemblies in public and engaging in Torah study. Pappos said to him: Akiva, are you not afraid of the empire? Rabbi Akiva answered him: I will relate a parable. To what can this be compared? It is like a fox walking along a riverbank when he sees fish gathering and fleeing from place to place.**

The fox said to them: From what are you fleeing?
 They said to him: We are fleeing from the nets that people cast upon us.

He said to them: Do you wish to come up onto dry land, and we will reside together just as my ancestors resided with your ancestors?

The fish said to him: You are the one of whom they say, he is the cleverest of animals? You are not clever; you are a fool. If we are afraid in the water, our natural habitat which gives us life, then in a habitat that causes our death, all the more so.

The moral is: So too, we Jews, now that we sit and engage in Torah study, about which it is written: "For that is your life, and the length of your days" (Deuteronomy 30:20), we fear the empire to this extent; if we proceed to sit idle from its study, as its abandonment is the habitat that causes our death, all the more so will we fear the empire.

The Sages said: Not a few days passed until they seized Rabbi Akiva and incarcerated him in prison, and seized Pappos ben Yehuda and incarcerated him alongside him. Rabbi Akiva said to him: Pappos, who brought you here? Pappos replied: Happy are you, Rabbi Akiva, for you were arrested on the charge of engaging in Torah study. Woe unto Pappos who was seized on the charge of engaging in idle matters.

9. Brachot 61b

The Gemara relates: When they took Rabbi Akiva out to be executed, it was time for the recitation of *Shema*. And they were raking his flesh with iron combs, and he was reciting

ועוסק בתורה אמר ליה עקיבא אי אתה מתירא מפני מלכות אמר לו אמשול לך משל למה הדבר דומה לשועל שהיה מהלך על גב הנהר וראה דגים שהיו מתקבצים ממקום למקום אמר להם מפני מה אתם בורחים אמרו לו מפני רשתות שמביאין עלינו בני אדם אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם אמרו לו אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות לא פקח אתה אלא טפש אתה ומה במקום חיותנו אנו מתיראין במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה אף אנחנו עכשיו שאנו יושבים ועוסקים בתורה שכתוב בה (דברים ל, כ) כי הוא חייך ואורך ימך כך אם אנו הולכים ומבטלים ממנה עאכ"ו אמרו לא היו ימים מועטים עד שתפסוהו לר"ע וחבשוהו בבית האסורים ותפסו לפפוס בן יהודה וחבשוהו אצלו אמר לו פפוס מי הביאך לכאן אמר ליה אשריך רבי עקיבא שנתפסת על דברי תורה אוי לו לפפוס שנתפס על דברים בטלים

9. ברכות סא:ב

בשעה שהוציאו את ר' עקיבא להריגה זמן ק"ש היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות

Shema, thereby **accepting upon himself the yoke of Heaven**. His students said to him: **Our teacher, even now, as you suffer, you recite *Shema*? He said to them: All my days I have been troubled by the verse: With all your soul,** meaning: **Even if God takes your soul.** I said to myself: **When will the opportunity be afforded me to fulfill this verse? Now that it has been afforded me, shall I not fulfill it? He prolonged** his uttering of the word: **One, until his soul left** his body as he uttered his final word: **One. A voice descended from heaven and said: Happy are you, Rabbi Akiva, that your soul left your body as you uttered: One. The ministering angels said before the Holy One, Blessed be He: This is Torah and this its reward?** As it is stated: **“From death, by Your hand, O Lord, from death of the world”** (Psalms 17:14); Your hand, God, kills and does not save. God **said** the end of the verse **to** the ministering angels: **“Whose portion is in this life.”** And then a **Divine Voice emerged and said: Happy are you, Rabbi Akiva, as you are destined for life in the World-to-Come, as your portion is already in eternal life.**

10. Taanit 25b

here was **another incident involving Rabbi Eliezer, who descended** to serve as prayer leader **before the ark** on a fast day. **And he recited twenty-four blessings, but he was not answered. Rabbi Akiva descended before the ark after him and said: Our Father, our King, we have no king other than You. Our Father, our King, for Your sake, have mercy on us. And rain immediately fell. The Sages were whispering** among themselves that Rabbi Akiva was answered while his teacher, Rabbi Eliezer, was not. **A Divine Voice emerged and said: It is not because this Sage, Rabbi Akiva, is greater than that one, Rabbi Eliezer, but that this one is forgiving, and that one is not forgiving.** God responded to Rabbi Akiva's forgiving nature in kind by sending rain.

11. Rambam's Hilchot Teshuva 10:2-3

The worshiper because of love, engages himself in the study of the Torah and the observance of precepts and follows the paths of wisdom on no account in the world, neither for fear of evil nor in order to inherit the good; but he does the true thing because it is true, and in the end the good comes because thereof,. That degree is a great degree, indeed and

שמים אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה ב"ק ואמרה אשריך ר"ע שיצאה נשמתך באחד אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה זו תורה וזו שכרה (תהלים יז, יד) ממתים ידך י"י ממתים וגו' אמר להם חלקם בחיים יצתה בת קול ואמרה אשריך ר"ע שאתה מזומן לחיי העוה"ב:

10. תענית כה"ב

שוב מעשה בר' אליעזר שירד לפני התיבה ואמר עשרים וארבע ברכות ולא נענה ירד רבי עקיבא אחריו ואמר אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה אבינו מלכנו למענך רחם עלינו ויירדו גשמים הוו מרנני רבנן יצתה בת קול ואמרה לא מפני שזה גדול מזה אלא שזה מעביר על מדותיו וזה אינו מעביר על מדותיו

11. הלכות תשובה של הרמבם י' ב-ג

העובד מאהבה עוסק בתורה ובמצוות והולך בנתיבות החכמה לא מפני דבר בעולם ולא מפני יראת הרעה ולא כדי לירש הטובה אלא עושה האמת מפני שהוא אמת וסוף הטובה לבוא בגללה. ומעלה זו היא מעלה גדולה מאד ואין כל

not every scholar attains it; for such was the degree of Abraham our father, whom the Holy One, blessed is He! called His beloved, because he worshiped not, save because of love, and it is, furthermore, the degree concerning which the Holy One, blessed is He! commanded through Moses, saying: "And thou shalt love the Lord thy God" (Deut. 6.5); for, when man will love the Lord with a proper love, he will momentarily perform all of the commandments because of love.

And what is the proper love? He shall love the Lord with an exceeding great and very strong love so that his soul be tied to the love of the Lord, finding himself in a constant tremor, as if he were suffering of lovesickness, when his mind is free because of love for that woman, being continuously agitated about her, whether he sitting down, or whether he is standing up, even when he is eating and drinking. More than this should the love for the Lord be in the heart of those who love him, meditating therein constantly, even as He commanded us: "With all thy heart and with all thy soul" (Ibid.). This is what Solomon allegorically said: "For I am love-sick" (Songs 2.5). And, the whole book, Song of Songs, is an allegory on this subject.

חכם זוכה לה. והיא מעלת אברהם אבינו
 שקראו הקדוש ברוך הוא אוהבו לפי שלא
 עבד אלא מאהבה. והיא המעלה שצונו בה
 הקדוש ברוך הוא על ידי משה שנאמר
 (דברים ו ה) "ואהבת את ה' אלהיך". ובזמן
 שיאהב אדם את ה' אהבה הראויה מיד
 יעשה כל המצוות מאהבה:

וכיצד היא האהבה הראויה. הוא שיאהב
 את ה' אהבה גדולה יתרה עזה מאד עד
 שתהא נפשו קשורה באהבת ה' ונמצא
 שוגה בה תמיד כאלו חולה חלי האהבה
 שאין דעתו פנויה מאהבת אותה אשה
 והוא שוגה בה תמיד בין בשבתו בין בקומו
 בין בשעה שהוא אוכל ושותה. יתר מזה
 תהיה אהבת ה' בלב אוהביו שוגים בה
 תמיד כמו שצונו בכל לבבך ובכל נפשך.
 והוא ששלמה אמר דרך משל (שיר השירים
 ב ה) "כי חולת אהבה אני". וכל שיר
 השירים משל הוא לענין זה:

12. The Seashore Essay, Rav Kook, translation from the book, *Silver from the Land of Israel*

A soul that is insensitive to feelings of romance cannot relate to the tender sensibilities expressed in songs of love. Such a person will pervert those poetic yearnings, reducing them to the level of his own base desires. Similarly, one who has never ascended the heights of holy contemplation, one who has never experienced the uplifting surge of love for the Rock of all worlds — such a person will fail to grasp how the sublime yearnings of the Song of Songs truly reflect the highest aspirations of the Jewish people. But an insightful person will recognize that the body of literature of this holy nation, whose long history is replete with extraordinary displays of self-sacrifice and martyrdom to sanctify God's Name, would be incomplete without a suitable expression of their boundless love for God.

As he was cruelly put to death at the hands of the Romans, Rabbi Akiva told his students,

"All my life I have been troubled by this verse, *"You will love God... with all your soul"* — even if he takes your soul. When will I have the opportunity to fulfill this?"

Rabbi Akiva then recited the *Shema*, and his soul departed when he reached the word *echad*, declaring God's unity (*Berachot* 61b).

Only a soul as great as Rabbi Akiva could testify that the Song of Songs is the Holy of Holies, and that *"the entire universe is unworthy of the day that the Song of Songs was given to Israel."* In his life, Rabbi Akiva experienced love in all of its levels: the private love for Kalba Savua's daughter, in its natural purity; the idealistic love for his people, including its fight for independence against Roman occupation; and the lofty love for God, in all of its noble beauty. Thus Rabbi Akiva was eminently qualified to evaluate the true nature of the love so poetically expressed in the Song of Songs.

But those with narrow minds and coarse hearts cannot properly appreciate this precious book. They are like those who crawl at the bottom of a towering castle that stretches high into the clouds. They measure the height

Rabbi Akiva, Shir HaShirim, and the Kodesh HaKodeshim:

A Virtual Tour of Caesarea

R. Frankel

Nissan 5780

of this great edifice according to their limited eyesight. And if they are informed that from the spires of this great castle one may view a dazzling star, breathtaking in its exquisite beauty, they immediately conclude that such a star must be a lowly one indeed.

Such narrow minds, who can only see in Rabbi Akiva a lonely shepherd who fell in love with his employer's daughter, will certainly fail to comprehend his startling declaration that the Song of Songs is sacred above all other books of the Bible. They only see a simple shepherd and a simple song of private love.

We may appreciate Rabbi Akiva's greatness of soul from the following story. When a group of scholars saw a fox scampering in the ruins where the holy Temple once stood, they shed tears at this sight of bleak desolation. Rabbi Akiva, however, astounded his companions by laughing. He understood that, just as the prophecies of destruction had come to pass, the prophecies of redemption will also be fulfilled. For this spiritual giant, the distant future was as real and palpable as the present reality. His unshakable faith and vision was rooted in a profound love of God. This love so filled his pure heart that the future was a certain reality, leaving no room to mourn over the disasters of the present. For Rabbi Akiva, the tragedies of the day were but a thin cloud, casting fleeting shadows under the brilliant daytime sun.

Only such a lofty soul could confidently proclaim, "*The entire Bible is holy. But the Song of Songs is the Holy of Holies*"